

FRITIOF OCH CARMENCITA

(Evert Taube)

Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten
och med Pampas bakom sig många hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april,
för jag ville dansa tango.

Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen steg jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin barm
satt den bedårande lilla Carmencita.

Mamman, värdinnan satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.

Jag bjöd upp och Carmencita sa:

'Si gracias señor. Vamos á bailár este tango.'

Carmencita lilla vän, håller du utav mig än?
Får jag tala med din pappa och din mamma,
jag vill gifta mig med dig, Carmencita!

Nej, don Fritiof Andersson,
kom ej till Samborombon,
om ni hyser andra planer när det gäller mig,
än att dansa tango.

Ack, Carmencita gör mig inte så besviken,
jag tänker skaffa mig ett jobb här i butiken,

sköta mig noga, bara spara och knoga
inte spela och dricka, men bara älska dig.
Säg, Carmencita, det är ändå blott med mig,
säg, som du vill dansa tango.

Nej Fritiof, ni förstår musik,
men jag tror inte ni kan stå i en butik
och förresten sa min pappa just idag att han visste,
vem som snart skulle fria till hans dotter.
En som har tjugotusen kor,
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönda tjurar,
han har oxar, kor och svin
och han dansar underbar tango.

Carmencita, lilla vän, akta dig för rika män!
Lyckan den bor ej i oxar eller kor
och den kan heller inte köpas för pengar.
Men min kärlek gör dig rik,
skaffa mig ett jobb i er butik.
Och när vi blir gifta söta ungar skall vi få, som kan dansa tango.